

מחשבת קצרה על הדף

הרב יחזקאל הרטמן
SHORT MACHSHAVA ON THE DAF

גיטין עט

עניין: מחלוקת ב"ש וב"ה בעניין גט ישן

ירושלמי פ"ח ה"ט

גט שני. אמר ר' יוסי בר בון "בית שמאי כדעתהון ובית הלל כדעתהון. בית שמאי דאינון אמרין ה"ט לא יגרש אדם את אשתו אלא אם כן מצא בה ערוה ה"ט אינון דאמרין מוזהמת היא מלפניו ואינו חשוד עליה לפיכך אינה צריכה ממנו גט שני. בית הלל דאינון אמרין אפילו הקדיחה תבשילו ה"ט אינון דאמרין אינה מוזהמת מלפניו והוא חשוד עליה לפיכך צריכה ממנו גט שני: ו"ט המגרש

בית שמואל אבן העזר ס"י קמת, ד

ע"כ לא קידש אותה. פרישה [דרישה אות א"]. ולירושלמי [גיטין פ"ח ה"ט] שהצילו תוס' והר"ן פרק הזורק [תוס' שם ע"ט ע"ב ד"ה ב"ש, ור"ן שם מ"א ע"ב מדפי הרי"ף] מצואר [ד]אס גירשה מחמת ערות דבר לא חיישינן שמא בא עליה, דמאוסה היא בעיניו. וזוה יש למרן קושית תוס' [שם] דף פ"א

חתם סופר גיטין עט:

ב"ש סברי לא אמרינן גזירה וכו'. עיין תוס' צ"ס ירושלמי. וכתב בית שמואל [אה"ע סי' קמ"ח סק"ד וסי' קמ"ט סק"ד] לפ"ז גם לב"ה אי אירע שמלא צב ערות דבר וגרשה אין כאן משום גט ישן ע"ש. ואומר אני דלפ"ז גם לב"ש אס שניהם רואים בגירושין צלא ערות דבר, יש כאן משום גט ישן גם לב"ש, וא"כ לא פליגי כלל, וזה דוחק. ותו לשון ש"ס משמע לב"ש לא אמרינן גזירה וכו', דבגזירה פליגי ולא בחשד דבא עליה. עכנלע"ד דלכאורה לב"ש מיירי שהאשה נחשדת בעיניו וכתב לה גט ואנחי צכיסוי עד שיתבאר לו עפ"י עדים שזינתה ויכול לגרשה, ונשתתה בגט אללו זמן רב ונתיחד עמה, ואמרו צ"ש לא יאמרו גיטה קודם לצנה שידועים שמאחר שנתברר לו שזינתה מאוסה היא בעיניו ולא בא עליה אלא מקודם בגט, ועתה אפי' אירע ששניהם ראו בגירושין, מ"מ כיון שזה לא שכח ורוצ בגירושין הס ע"י ערות דבר, לא יעלו על הדעת שנתגרשה מרצונה וממילא לעולם לא יאמרו גיטה קודם לצנה, משא"כ לבית הלל רוצ המתגרשות ע"י קטטה בעלמא, דערות דבר לא שכח, אפי' אס יארע שגירש ע"י ערות דבר מכל מקום העולם לא ידעו ויאמרו גיטה קודם לצנה, כן נראה לפע"ד לה"ב.

חתם סופר אהע"ז ח"ב ס"י נט

ומה שהקשה מעלת כ"ת מירושלמי דמייתי תוס' פרק הזורק [ע"ט ע"ב ד"ה ב"ש] כבר הלכו בו נמושות. אבל נלע"ד דירושלמי [דקאי] אמתני' פ"א ע"א לא קאמר דמיירי משנתינו דוקא במגרש משום זנות, א"כ אין בין ב"ש וב"ה ולא כלום, אלא לב"ש אפי' עבר וגירש או מרצון שניהם וכיוצא למלחמת ב"ד או הוזמו עדיו מ"מ שם גרושה מוזהמת כיון שנכתב בתורה ע"ש ערות דבר, ורוב גרושות ערוה נמצא בהם, ע"כ כל שלא ראינו שחזר ונשאו לא אמרינן שבעלה או שקידשה, משא"כ לב"ה, וא"כ לק"מ ה). הקצרתי מאוד לחכם כמותו ירבו בישראל:

